

चीकः, चिचीकचिषुः, चीकः, चिचीकिषुः, चेचीकः ;
 चीकयितव्यम्, चिचीकयिषितव्यम्, चीकितव्यम्, चिचीकिषितव्यम्-
 चेचीकितव्यम् ;
 चीकनीयम्, चिचीकयिषणीयम्, चीकनीयम्, चिचीकिषणीयम्,
 चेचीकनीयम् ;
 चीक्यम्, चिचीकयिष्यम्, चीक्यम्, चिचीकिष्यम्, चेचीक्यम् ;
 ईषचीकः-दुश्चीकः-सुचीकः ;—
 चीक्यमानः, चिचीकयिष्यमाणः, चीक्यमानः, चिचीकिष्यमाणः, चेचीक्यमानः ;
 चीकः, चिचीकयिषः, चीकः, चिचीकिषः, चेचीकः ;
 चीकयितुम्, चिचीकयिषितुम्, चीकितुम्, चिचीकिषितुम्, चेचीकितुम् ;
 चीकना, चिचीकयिषा, चीका, चिचीकिषा, चेचीका ;
 चीकनम्, चिचीकयिषणम्, चीकनम्, चिचीकिषणम्, चेचीकनम् ;
 चीकयित्वा, चिचीकयिषित्वा, चीकित्वा, चिचीकिषित्वा, चेचीकित्वा ;
 प्रचीक्य, प्रचिचीकयिष्य, प्रचीक्य, प्रचिचीकिष्य, प्रचेचीक्य ;
 चीकम् २, } चिचीकयिषम् २, } चीकम् २, } चिचीकिषम् २, }
 चीकयित्वा २, } चिचीकयिषित्वा २, } चीकित्वा २, } चिचीकिषित्वा २, }
 चेचीकम् २ ; }
 चेचीकित्वा २. }

(530) “ चीभृ कत्थने ” (I-भ्वादिः-384. सक. सेट्. आत्म.)

चीभकः-भिका, चीभकः-भिका, चिचीभिषकः-षिका, चेचीभकः-भिका ;

चीभिता-त्री, चीभयिता-त्री, चिचीभिषिता-त्री, चेचीभिता-त्री ;

— चीभयन्-न्ती, चीभयिष्यन्-न्ती-ती ; —

चीभमानः, ¹चीभयमानः, चिचीभिषमाणः, चेचीभ्यमानः ;

चीभिष्यमाणः, चीभयिष्यमाणः, चिचीभिषिष्यमाणः, चेचीभिष्यमाणः ;

चीप-चीब-चीभौ-चीभः ;

1. धातोरकर्मकत्वे, ‘ अणावकर्मकाञ्चित्तवत्कर्तृकात् ’ (1-3-88) इति प्यन्तात् परस्मै-
 पदमेव । सकर्मकत्वे तु आत्मने इदमपि भवति ।